

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

**van 27 september 2016 met nummer RvVb/S/1617/0104
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0498/SA**

Verzoekende partij

de heer ██████████

vertegenwoordigd door advocaat Frank BURSENS, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9052 Gent, Bollebergen 2A, bus
20

Verwerende partij

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van
het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze
op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5

Tussenkommende partijen

1. de stad **GENT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Thomas EYSKENS, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan
36

2. de provincie **OOST-VLAANDEREN**, vertegenwoordigd door de deputatie, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Woodrow Wilsonplein 2

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 1 april 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 februari 2016.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart/R4 met omgevingsaanleg en de aanleg van een fietspad op de oude spoorwegbedding tussen Rijvisschestraat en E40 in het kader van “Groenpool Parkbos” op de percelen gelegen te 9000 Gent, [REDACTED], met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en legt het administratief dossier neer. De argumentatie van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 6 september 2016.

Advocaat Evelien DE WINNE *loco* advocaat Frank BURSSSENS voert het woord voor de verzoekende partij, advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij, advocaat Thomas EYSKENS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 15 januari 2013 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de inrichting van de oude spoorwegbedding op het gedeelte tussen de Klossestraat en het Rijnvissechepark in Zwijnaarde en het Louis Van Houttepark in De Pinte. Tegen deze beslissing stelt de huidige verzoekende partij met een aangetekende brief van 7 maart 2013 een beroep in bij de Raad dat strekt tot de vernietiging van die beslissing. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0439/A/6/0407. Met het arrest van 7 juni 2016 met nummer RvVb/A/1516/1196 verwerpt de Raad het beroep.

Op 12 februari 2015 verleent de verwerende partij aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart/R4 en over de E40 met omgevingsaanleg en aanleggen van een fietspad oude spoorwegbedding tussen Rijnvissechestraat en E40 in het kader van Groenpool Parkbos. Gelet op het ongunstige advies van het Agentschap Wegen en Verkeer wordt de realisatie van de zuidelijke brug over de E40 uit de vergunning gesloten.

Tegen deze beslissing stelt de huidige verzoekende partij met een aangetekende brief van 9 april 2015 een beroep in bij de Raad dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van die beslissing. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0472/SA/0457. Met het arrest van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1490 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing.

2.

De eerste tussenkomende partij dient op 21 augustus 2015 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het aanleggen van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart/R4 en over de E40 met omgevingsaanleg en aanleggen van een fietspad oude spoorwegbedding tussen Rijnvissechestraat en E40 in het kader van Groenpool Parkbos” op de percelen gelegen te [REDACTED].

De bruggen en het fietspad kaderen in het project Groenpool Parkbos met twee fiets- en wandelbruggen over de Ringvaart/R4 en over de E40 en een fietspad op de oude spoorwegbedding tussen de geplande wandel- en fietsbrug over de E40 en de Rijvisschestraat.

De bruggen vormen een schakel voor de creatie van een langzame verkeersverbinding op de oude spoorwegbedding tussen de stad Gent enerzijds en de Groenpool Parkbos en de woonkernen ten zuiden van Gent anderzijds.

Het met de bestreden beslissing vergund project omvat het aangepaste brugontwerp, de aansluitende omgevingsaanleg en het ontwerp van een fietspad op de oude spoorwegbedding.

Het fietspad wordt gerealiseerd langs een sinds 1913 verlaten spoorwegtracé dat nu op twee plaatsen wordt onderbroken, namelijk door de E40 en door de Ringvaart en de R4.

3.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, deels in woongebied en deels in parkgebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6 C Parkbos', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 9 juli 2010, meer bepaald in de zone voor woongebied, natuurgebied, kasteelparkgebied en de overdruk Groenpool, dreef en kunstwerken.

Het project kruist de gewestwegen R4 en E40 en de bevaarbare waterloop De Ringvaart. Het tracé van het fietspad paalt aan het beschermd monument 'Maaltepark met een deel van Maaltebeek en kapelletje' (besluit Vlaamse regering 25 maart 1997) en 'Omheiningsgracht met toegevoegde 19e eeuwse serpentinevijver en brug met toegangspoort' (besluit Vlaamse regering 25 maart 1997).

De aanvraag is gelegen in het beschermd landschap 'Kastelensite Zwijnaarde' (besluit Vlaamse regering 25 juli 2005).

De aanvraag is gelegen aan de onbevaarbare waterloop van tweede categorie Leebeek.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 september 2015 tot en met 18 oktober 2015, dient de verzoekende partij een van de drie bezwaarschriften en een petitie in.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 8 september 2015 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 9 september 2015 gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen adviseert op 8 en 22 september 2015 gunstig.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 7 oktober 2015 gunstig.

De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen adviseert op 8 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig.

Waterwegen en Zeekanaal NV adviseert op 12 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig.

4.

De verwerende partij verleent op 10 februari 2016 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften voor de zones woongebied, natuurgebied, kasteelparkgebied, groenpool en de overdrukken dreef en kunstwerken van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening grootstedelijk gebied Gent – deelproject 6C Parkbos, definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 9/07/2010. Het belang van de verlaten spoorinfrastructuur tussen de Pinte en Gent als beeldbepalende structuurdrager werd in het GRUP erkend. De realisatie van bruggen en/of tunnels over of onder de E40 en Ringvaart/R4 is nodig om de oude spoorwegberm verder te kunnen uitbouwen als de belangrijkste langzaam vervoerverbinding met de stad Gent.

Overwegende dat voorliggende aanvraag uitvoering geeft aan het inrichtingsplan ‘Parkbos Gent – Oude spoorwegbedding’, gesitueerd in de groenpool Parkbos.

Dat de realisatie van een langzaamverkeeras met twee fietsbruggen, die het stedelijk centrum van Gent verbindt met de groene buitenrand, een belangrijk structurerend element is in deze groenpool. Het voormalige spoorwegtracé wordt terug tastbaar en beleefbaar gemaakt en in eer hersteld. De as vormt de ruggengraat waarop andere recreatieve assen aantakken.

Dat beide fietsbruggen de missing link waren in deze belangrijke langzaamverkeeras. Door het overbruggen van zowel de E40 als de R4/Ringvaart kan op een veilige manier de verbinding naar het stadscentrum worden gemaakt.

De bruggen hebben door hun sobere opbouw, bestaande uit een stalen koker en een betonnen brugdekplaat, eerder een uitnodigend karakter dan dat zij als landmark worden ervaren. Door de eenvoudige, doch slanke en elegante architectuur van de bruggen wordt de aandacht op de verbindingfunctie van deze constructies gevestigd. De enige cirkelvormige helling, in de [REDACTED], zal door het groene en dichte karakter van de [REDACTED] en de aanwezigheid van de akoestische wand beperkt zichtbaar zijn vanaf de E40.

Door de sobere uitvoering van beide bruggen wordt bovendien rekening gehouden met de landschappelijke context. In tegenstelling tot de oorspronkelijke opvatting dat de bruggen een bakerfunctie dienden te vervullen, hetgeen mogelijks had geresulteerd in een massieve brug zoals een tuibrug, boogbrug of brug met tubulair vakwerk, werd het concept van de bruggen bijgesteld waarbij de nadruk ligt op de inpasbaarheid in de ruimere omgeving en de verbindingfunctie van deze bouwwerken.

Overwegende dat bij de inplantingskeuze van de bruggen en het ontwerp van de omgevingsaanleg maximaal rekening is gehouden met het beperken van hinder naar aanpalende eigendommen. Door het nemen van de nodige milderende maatregelen, zoals de aanplant van bomen, groenvoorzieningen en een houten scherm ter hoogte van de spiraalhelling, worden de gebruikers van de bruggen niet aangemoedigd om in de aanpalende eigendommen te kijken, maar eerder de blik naar de andere zijde te richten.

...

Gelet dat er tijdens het openbaar onderzoek 3 bezwaarschriften werden ingediend, waarvan één petitieijst. Dat de inhoud van de bezwaren werd onderzocht (zie paragraaf ‘openbaar onderzoek’) en ontvankelijk doch grotendeels ongegrond verklaard. Dat mits het opleggen van een bijzondere voorwaarde kan worden tegemoet gekomen aan de gegronde bezwaren.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

De stad Gent verzoekt met een aangetekende brief van 26 juni 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 8 augustus 2016 toe in de debatten.

2.

De provincie Oost-Vlaanderen verzoekt met een aangetekende brief van 29 juni 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 8 augustus 2016 toe in de debatten.

3.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet uiteen dat de bestreden beslissing voorziet in het optrekken van twee fietsbruggen over de ringvaart/R4 en de E40 en dat beide bruggen met elkaar verbonden worden via de [REDACTED], de straat waarin zij woont. Zij licht, aan de hand van een fotoverslag verder toe dat haar woning zich momenteel in een groene omgeving bevindt, met zicht op het beschermde monument Maaltepark (ook Maaltebruggepark genoemd) dat een oppervlakte heeft van ongeveer 10 ha. Volgens de verzoekende partij zal de betonnen constructie met een hoogte van 5 m en met een aanloophelling 120 m, ondersteund door acht betonnen pilaren, een ernstige esthetische schade aanbrengen aan haar uitzicht op de groene omgeving.

Niet alleen zal volgens de verzoekende partij het zicht op het Maaltepark worden beperkt, maar eveneens zal zij geconfronteerd worden met een zichtverstorend bouwwerk dat zich onherroepelijk zal opdringen in het uitzicht dat zij heeft vanuit haar hele woning en tuin. Zij meent dan ook ernstige visuele hinder te zullen ondergaan.

Aan de hand van in en bij het verzoekschrift gevoegde foto's tracht de verzoekende partij aan te tonen dat alle toekomstige gebruikers van de op te richten fietsbrug inkijsmogelijkheden zullen hebben in de tuin, het terras, en de op de eerste verdieping gelegen bad- en slaapkamer van haar woning. De aanleg van een groenscherm zoals voorzien in de bestreden beslissing, bestaande uit een rij bomen tussen de helling en de straat, is volgens de verzoekende partij allerm minst afdoende om dit privacy probleem op te lossen. Immers zal het hoe dan ook jaren duren alvorens de aangeplante bomen een omvang bereiken die er voor kan zorgen dat de inkijs vermeden kan worden. Daarnaast zal het groenscherm volgens haar slechts in bepaalde seizoenen soelaas bieden, aangezien bomen zonder bladerdek geen inkijs tegenhouden.

De verzoekende partij voert verder aan dat zij het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan afwachten zonder geconfronteerd te worden met de hierboven vermelde ernstige schade en ongemakken. Zij wijst erop dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 18 februari 2016 en dat de vergunninghouder gebruik mag maken van de vergunning vanaf de zesendertigste dag na de dag van aanplakking. Er is volgens de verzoekende partij dan ook een ernstige indicatie dat de vergunninghouder op zeer korte termijn kan starten met de werken.

Bovendien wijst de verzoekende partij op het feit dat de minnelijke onderhandelingen tussen de eigenaars van het te onteigenen perceel 21 en de stad Gent reeds ver gevorderd zijn, dat er op 3 april 2014 bij ministerieel besluit reeds machtiging werd verleend voor de onteigening met toepassing van de spoedprocedure en dat op 25 januari 2016 de gemeenteraad van de stad Gent het bestek van de overheidsopdracht voor het uitvoeren van de werken heeft vastgesteld, waarin wordt vermeld dat de voorziene uitvoeringstermijn voor de werken 280 dagen bedraagt. Tot slot wijst zij er nog op dat de aanwezige nutsvoorzieningen al in de week van 8 februari 2016 werden verlegd en dat de straatverlichting werd weggenomen teneinde plaats te maken voor de voorziene brugconstructie.

De verzoekende partij beklemtoont dat de uitvoering van de onwettige vergunning een moeilijk te herstellen schadelijke toestand veroorzaakt, met name ernstige visuele hinder alsook esthetische schade en inkijs, die een rechtstreekse oorzaak vinden in de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Tot slot merkt de verzoekende partij op dat zij de hoogdringendheid waarop zij zich beroept niet zelf in de hand heeft gewerkt aangezien zij bij de Raad reeds op 7 maart 2013 de vernietiging en op 9 april 2015 zowel de schorsing van de tenuitvoerlegging als de vernietiging van de beslissingen van de verwerende partij van respectievelijk 15 januari 2013 en 12 februari 2015 heeft gevorderd. Van zodra zij kennis heeft gekregen van de aanplakking van de bestreden beslissing heeft zij een verzoekschrift ingediend.

2.

De verwerende partij antwoordt vooreerst dat het argument van de verzoekende partij dat de bouwheer de vergunde werken kan aanvatten, de hoogdringendheid niet verantwoordt nu de uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige vergunning een loutere toepassing is van artikel 4.7.23, §5 VCRO.

Verder merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij de door haar voorgehouden esthetische schade, schade aan het groene uitzicht en de ernstige privacyhinder niet op een concrete en afdoende wijze aantoonst. Zij stelt dat de verzoekende partij immers ten onrechte abstractie maakt van de bomenrij die tussen diens eigendom en de fietsshelling zal worden aangelegd. De verwerende partij wijst erop dat de fietsbrug wordt aangelegd op een afstand van 31,2 m van de woning van de verzoekende partij, dat het hellend vlak ter hoogte van diens woning ongeveer 4,5 m bedraagt terwijl de kroonlijsthoogte van de woning ongeveer 12 m hoog is, en dat de woning van de verzoekende partij wordt afgeschermd door een hoge haag die de voortuin en de gelijkvloerse verdieping volledig aan het zicht onttrekt.

De verwerende partij meent dan ook dat de stelling dat gebruikers van de fietsbrug in vogelperspectief inkijk hebben in de woning van de verzoekende partij elke overtuiging mist. Daarbij moet er rekening worden gehouden met de verbindingsfunctie die de fietsbrug heeft. Fietzers worden op de fietsshelling niet uitgenodigd om de omgeving te bekijken en kijken eerder voor zich nu dit de natuurlijke kijkrichting is voor een persoon in beweging, eveneens zet de helling de gebruikers er juist toe aan om de weg voort te zetten. Bovendien maakt de verzoekende partij abstractie van het feit dat de bomen het meeste blad dragen tijdens de zomermaanden, het ogenblik dat de fietsverbinding het drukst wordt gebruikt. De verwerende partij stelt dan ook dat de verzoekende partij de privacyhinder, de esthetische schade en de schade aan het groene uitzicht niet aannemelijk maakt.

Verder licht de verwerende partij toe dat de verzoekende partij geen rekening houdt met de reeds bestaande afscherming van haar woning door een hoge haag die de voortuin en de gelijkvloerse verdieping aan het zicht onttrekt en derhalve een zicht op het beschermde Maaltepark ontnemt. Boven die haag heeft de verzoekende partij wel zicht op de bomen van het park, maar het geplande groenscherm doet daar volgens de verwerende partij geen afbreuk aan. Tot slot onderstreept de verwerende partij dat onafgezien van de vraag welke schoonheidswaarde de [REDACTED] dan wel zou hebben, het een en het ander reeds voortvloeit uit het GRUP Parkbos nu het symbool 'kunstwerken' ter hoogte van de kruisweg van de Ringvaart met de [REDACTED] de mogelijkheid inhoudt om een brug te voorzien en dus ook de hellende aanloopvlakken.

3.

Aansluitend bij het betoog van de verwerende partij stelt de eerste tussenkomende partij dat de verzoekende partij nalaat concrete en precieze feiten aan te voeren die de hoogdringendheid zouden noodzaken. Zij licht toe dat de verzoekende partij nu eenmaal woont aan een openbare weg waarop wegenisinfrastructuur kan worden aangebracht. Gelet op de ligging van de Ringvaart is het, volgens de eerste tussenkomende partij niet onvoorzienbaar dat die openbare wegenisinfrastructuur een brug zal zijn, des te meer nu het GRUP Parkbos dit sinds 2010 planologisch mogelijk maakt.

De eerste tussenkomende partij stelt verder dat de bestreden beslissing geen ingreep aan het Maaltepark zelf inhoudt en dat anders dan wat de verzoekende partij opwerpt, uit de aanleg van het groenscherm niet kan afgeleid worden dat de vergunde constructie de schoonheidswaarde van de [REDACTED] miskent. Immers strekt de bomenrij ertoe de privacy van de omwonenden te beschermen en niet om de fietsshelling te verbergen uit het zicht. In dit verband merkt de eerste tussenkomende partij op dat de uiteenzetting van de verzoekende partij weinig consistent is nu zij enerzijds voorhoudt dat haar privacy wordt geschonden door te weinig zichtbufferende voorzieningen, maar anderzijds wel beweert dat het zicht op het Maaltepark wordt beperkt door te veel zichtbufferende obstakels. Net zoals de verwerende partij meent de eerste tussenkomende partij dat, gelet op de aanwezige haag in de voortuin, de afstand ten aanzien van de brug, de verbindingsfunctie van de constructie en de bufferende capaciteit van de bomenrij, het huidige uitzicht van de verzoekende partij op het Maaltepark en de privacyhinder door inkijk gerelativeerd moeten worden. Bijkomend

legt zij nog uit dat de hinder door inkijk voortvloeit uit het gebruik van de constructie en dus niet de spoedeisendheid kan wettigen.

Wat de aanvang van de werken betreft, antwoordt de eerste tussenkomende partij dat het loutere argument dat de bouwheer met de werken kan starten vanaf de zesendertigste dag na de dag van aanplakking (zoals bepaald in artikel 4.7.23, §5 VCRO) de hoogdringendheid niet verantwoordt. Hierbij aansluitend merkt zij op dat de goedkeuring van het lastenboek door de gemeenteraad op 25 januari 2016 evenmin aantoont dat de werken binnen een dermate korte termijn worden gestart, dat er sprake zou zijn van hoogdringendheid. Ook de verwijzing naar reeds gerealiseerde werken in februari 2016 toont geen start van de werken ter uitvoering van de bestreden beslissing aan. De verzoekende partij toont niet aan dat de werken die reeds sinds eind maart 2016 mogelijk zijn, thans in uitvoering zijn.

Verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen zet de eerste tussenkomende partij uiteen dat de verzoekende partij niet voldoende concreet en precies onderbouwt dat de onherroepelijke nadelen enkel met een schorsingsarrest kunnen voorkomen worden. Bijkomend bekritiseert de eerste tussenkomende partij de houding van de verzoekende partij en licht toe dat de bestreden beslissing grotendeels identiek is aan de beslissing van de verwerende partij van 12 februari 2015 waartegen de verzoekende partij eveneens een beroep heeft ingesteld. Zij verduidelijkt dat de pleitzitting van die zaak plaats vond op 18 augustus 2015 maar dat er door de Raad nog geen arrest werd uitgesproken. Aangezien de verzoekende partij hiertegen blijkbaar niets onderneemt, en dit terwijl de gebruikelijke doorlooptermijn meer dan ruim overschreden is, maakt zij niet voldoende aannemelijk dat de vordering hoogdringend is. Bijkomend valt er volgens de eerste tussenkomende partij nog minder in te zien dat de Raad het voorliggende beroep wel spoedeisend zou achten nu zij blijkbaar nalaat een uitspraak te doen over de eerste vordering tot schorsing.

De eerste tussenkomende partij laat nog gelden dat bij de beoordeling van de zichtschaade als verantwoording van de spoedeisendheid rekening moet worden gehouden met de planologische bestemming van het betrokken perceel. Net zoals de verwerende partij merkt zij op dat het symbool 'kunstwerken' in het GRUP Parkbos ter hoogte van de kruisweg van de Ringvaart met de de mogelijkheid inhoudt om een brug te voorzien en dus ook de hellende aanloopvlakken. De verzoekende partij haalt dan ook nadelen aan die in wezen teruggaan op het GRUP.

Tot slot zet de eerste tussenkomende partij uiteen dat de bestreden beslissing de inrichting van een openbare wegeenis inhoudt en dat dergelijke werkzaamheden uit hun aard al snel een belangrijke omvang hebben. Dergelijke werken zijn in principe te beschouwen als normale inrichtingswerkzaamheden, zodat in lijn met de rechtspraak van de Raad van State, de schorsing verworpen moet worden.

4.

De tweede tussenkomende partij voegt nog toe dat de verzoekende partij niet het nodige bewijs aanvoert van de ernstige nadelen die zij dan wel zou lijden. De tweede tussenkomende partij stelt dat de fotosimulatie op pagina 16 van het verzoekschrift geen realistisch beeld weergeeft van de verhouding van de fietsbrug ten aanzien van de woning van de verzoekende partij, nu de foto niet genomen is ter hoogte van de woning. Een foto vanop het perceel van de verzoekende partij zou doen blijken dat de constructie geheel verscholen is achter de kruinen van de bomenrij. Ook benadrukt zij dat de vermeende hinder genuanceerd moet worden nu er aan de voorzijde van de woning van de verzoekende partij reeds een hoge groene haag staat die inkijk in de woning en het uitzicht op het Maaltepark (en dus ook op de te realiseren fietsbrug) vermindert.

De tweede tussenkomende partij stelt tot slot dat de onmiddellijke aanvang van de werken allerminst een gegeven feit is nu de minnelijke onderhandelingen voor het onteigenen van bepaalde percelen nog volop bezig zijn en er dus nog niet tot de uitvoering kan worden overgegaan. Zij meent dat de verzoekende partij niet concreet aantoon op welke wijze de vernietigingsprocedure zou worden ingehaald door de realiteit van de uitvoering.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Het project van de aanvraag omvat de aanleg van een fietspad en het aanleggen van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart en de R4 en over de E40, die met elkaar worden verbonden via de ■■■■■, waar de woning van de verzoekende partij is gelegen.

De verzoekende partij voert aan dat de voorziene fietsbrug met aanloophellingen haar zicht op de groene omgeving en het als monument beschermde Maaltepark zal ontnemen. Volgens de verzoekende partij zal de betonnen constructie met een hoogte van 5 m en met een aanloophelling van 120 m, ondersteund door acht betonnen pilaren, *“een ernstige esthetische schade en schade aan het op heden groene uitzicht toebrengen aan het perceel van de verzoekende partij”*. Eveneens meent zij dat haar privacy zal afnemen doordat de gebruikers van de fietsers- en voetgangersbrug over de Ringvaart en de R4 een inkijk zullen kunnen nemen in de tuin, het terras, en de op de eerste verdieping gelegen badkamer en slaapkamer.

Het groenscherm dat wordt voorzien volgens de vergunde plannen, bestaande uit een rij bomen tussen de helling en de straat, is volgens de verzoekende partij allerminst afdoende om dit privacy probleem op te lossen aangezien het groenscherm slechts in bepaalde seizoenen soelaas zal bieden, nu bomen zonder bladerdek geen inkijk tegenhouden.

3.

Vooreerst merkt de Raad op dat zowel de verwerende als de eerste tussenkomende partij onterecht lijken aan te voeren dat aangezien het GRUP “Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6 C Parkbos” de inplanting van de op te richten bruggen reeds sinds 2010 planologisch mogelijk maakt, de door de verzoekende partij aangevoerde nadelige gevolgen in wezen

voortvloeien uit het GRUP en dus de hoogdringendheid van de voorliggende vordering niet kunnen ondersteunen.

Hoewel het essentieel is dat de nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, hun exclusieve oorzaak dienen te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, kan uit het loutere feit dat de inplanting van de vergunde fietsers- en voetgangersbruggen al sinds 2010 door het GRUP planologisch mogelijk is, niet worden afgeleid dat de huidige vordering enige hoogdringendheid zou ontbreken. Immers stelt de Raad vast dat het GRUP sinds 2010 enkel de inplanting van de vergunde bruggen planologisch mogelijk maakt ("kunstwerken"), maar geen bepalingen bevat over de manier waarop de bruggen concreet zullen worden gerealiseerd, noch van de wijze waarop die bruggen op het bestaande tracé zullen worden ingeplant. Het is pas met de bestreden beslissing dat aan dit laatste een concrete en duidelijke invulling wordt gegeven. De door de verzoekende partij aangevoerde nadelige gevolgen, met name de afname van het groene uitzicht op de omgeving en de aantasting van de privacy door inkijk in de tuin en de woning van de verzoekende partij, en dit los van de vraag of zij wel de hoogdringendheid kunnen verantwoorden, vloeien dan ook rechtstreeks voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Evenmin volgt de Raad de eerste tussenkomende partij waar zij aanvoert dat de verzoekende partij de beweerde hoogdringendheid van de voorliggende vordering zelf in de hand heeft gewerkt nu zij nog niets heeft ondernomen om van de Raad een uitspraak over de schorsing te bekomen in het beroep dat bij de Raad is ingesteld (rolnummer RvVb/1415/0472/SA/0457) tegen de beslissing van 12 februari 2015 en waarvan de schorsingszitting plaatsvond op 18 augustus 2015. Vooreerst merkt de Raad op dat met het arrest van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1490 de vordering tot schorsing in deze zaak werd verworpen. De termijn van de beraadslaging die verloopt tussen een zitting en een uitspraak is bovendien niet in verband te brengen met enig stilzitten door de verzoekende partij. Uit het gegeven dat gebeurlijk nog geen uitspraak is gedaan over de schorsing van een eerdere vergunningsbeslissing, kan geenszins worden afgeleid dat er geen reden zou zijn om een nieuwe vergunningsbeslissing voor (deels) hetzelfde project te schorsen, voor zover de voorwaarden om de schorsing te bevelen zijn vervuld.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen op 10 februari 2016, dat de aanvrager is overgegaan tot aanplakking op 18 februari 2016 en dat de verzoekende partij met een aangetekende brief van 1 april 2016 bij de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing vordert, zodat aan de verzoekende partij niet verweten kan worden niet met de vereiste spoed te hebben gehandeld.

4.

Zoals boven vermeld (randnummer 1) rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

Ter verantwoording van de hoogdringendheid van de zaak benadrukt de verzoekende partij dat zij het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan afwachten zonder geconfronteerd te zullen worden met de door haar aangevoerde nadelige gevolgen. Zij licht toe dat, aangezien de bestreden beslissing reeds werd aangeplakt op 18 februari 2016, de vergunninghouder binnen een korte tijdspanne kan beginnen met de uitvoering van de werken, dat de minnelijke onderhandelingen tussen de eigenaars van het te onteigenen perceel 21 en de stad Gent reeds ver gevorderd zijn, dat er op 3 april 2014 bij ministerieel besluit reeds machtiging werd verleend voor de onteigening met toepassing van de spoedprocedure en dat op 25 januari 2016 de gemeenteraad van de stad Gent het bestek van de overheidsopdracht voor het uitvoeren van de werken heeft vastgesteld.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat de minnelijke onderhandelingen over de onteigening reeds ver zijn gevorderd, stelt de Raad vast dat zij nalaat om dit feitelijk gegeven, dat een hoogdringende behandeling volgens haar zou noodzaken, met concrete en aan de zaak eigen gegevens toe te lichten dan wel aannemelijk te maken. De verzoekende partij verwijst hiervoor enkel naar een stuk van "Parkbos", waarin louter wordt gesteld dat "twee verwervingen (■■■■■ en Oude Spoorweg) in onderhandeling" zijn. Uit dit stuk kan niet worden afgeleid in welke mate de onderhandelingen zouden gevorderd zijn. Waar de verzoekende partij op de openbare zitting voor de Raad nog uitdrukkelijk verklaart dat de verwervingen reeds zouden zijn afgerond, dient opnieuw te worden vastgesteld dat zij zich hiermee beperkt tot het poneren van een stelling. Tegen deze stelling staat de bewering van de tussenkommende partijen dat de minnelijke onderhandelingen nog lopende zijn en de werken bijgevolg nog niet kunnen worden uitgevoerd. Aldus maakt de verzoekende partij niet voldoende duidelijk en aannemelijk dat de onteigeningsprocedure is afgelopen, minstens toont zij niet aan dat de vergunde werken daardoor een daadwerkelijke aanvang zullen nemen en een hoogdringende behandeling van de zaak noodzakelijk is.

Ook de verwijzing naar de goedkeuring van het bestek door de gemeenteraad op 25 januari 2016 toont de hoogdringendheid van de vordering niet aan. Meer nog, het document waarnaar de verzoekende partij verwijst om haar betoog kracht bij te zetten, houdt enkel de goedkeuring van het voorwerp van de overheidsopdracht in. Zoals de eerste tussenkommende partij opmerkt, blijkt daaruit evenwel nog niet dat de opdracht reeds werd gegund noch dat er daarover reeds een overeenkomst werd gesloten, en al zeker niet dat er een bevel tot aanvang van de werken zou zijn gegeven.

Bovendien komt de stelling van de verzoekende partij, dat de werken een snelle aanvang kunnen nemen en de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht om de door haar aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen, naar het oordeel van de Raad niet als voldoende aannemelijk voor en lijkt dit enigszins te worden tegengesproken door de gegevens van het dossier. Zo wordt in het door de gemeenteraad goedgekeurde bestek van 25 januari 2016, de uitvoeringstermijn van de werken op een 280 dagen geraamd. De verzoekende partij bevestigt dit overigens zowel in haar verzoekschrift als op de openbare zitting bij de Raad. Gelet op deze vaststellingen stond het aan de verzoekende partij om voldoende concreet aan te tonen dat het doorlopen van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht om de door haar aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen. Haar algemene en vage beweringen dat de onteigeningsprocedure reeds ver gevorderd, dan wel reeds afgelopen is, dat de aanvrager op korte termijn de werken zal kunnen aanvangen en dat de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht, volstaan niet om te overtuigen tot een hoogdringende behandeling van de zaak.

Samen met de verwerende en de tussenkommende partijen stelt de Raad vast dat dat de verzoekende partij niet aan de hand van voldoende precieze en concrete gegevens die eigen zijn aan de zaak aantoont dat de behandeling van de vernietigingsprocedure daadwerkelijk te laat zal komen om de door haar aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 september 2016 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Nina HERRERIA-PASSAGE

Karin DE ROO